

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 17. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om tilskud af statskassen til Ny Carlsberg Glyptotek.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om udøvelse af tandlægevirksomhed.

og
forslag til lov om ændring i lægeloven.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om det udenrigspolitiske nævn.

5) *Forespørgsel til udenrigsministeren af Alsing Andersen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke.*6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Mødet hævet kl. 17¹⁵.

67. møde.

Onsdag den 17. februar kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Bøgholm* til justitsministeren.

Vil ministeren undersøge, hvorledes der kan gives det folketingsudvalg, der må forventes nedsat ved ombudsmandssystem-

ets indførelse, meddelelse om de i årets løb gennemførte benådnings af forbrydere, der er dømt for landsskadelig virksomhed?

Bøgholm: Det spørgsmål, jeg har stillet til den højtærede justitsminister, rører ved noget principielt. Det ville visselig være lidt heldigt, om folketinget begyndte at administrere; men det må dog på den anden side være således, at selve kontrollen med, at lovene bliver ført ud i livet i overensstemmelse med ånd og bogstav, må ligge i dette høje ting. Folketinget er ikke blot et lovgivende, det er også et kontrollerende ting. Det må derfor være og det er tingets ret at gøre et politisk ansvar gældende ikke blot overfor regeringen, men også at drage den enkelte minister til ansvar for hans handlinger.

Det ærede medlem hr. Thestrup og jeg udtalte under benådningsdebatten et ønske om, at samtlige foretagne benådnings af krigsforbrydere blev meddelt i form af en hvidbog. Vi fandt ikke gehør for denne tanke, og det beklager vi; men således var det nu engang. Det tager vi til efterretning, og det er ikke vor agt påny at åbne denne debat. Derimod vil vi gerne gøre vort til, at folketinget ikke påny kommer til at stå i den situation, som folketinget befandt sig i under benådningsdebatten, hvor det tog det parlamentariske ansvar for handlinger, det ikke kendte.

Dette høje ting skal hverken træffe beslutning eller rådgive i spørgsmål om benådnings, men justitsministeren er ansvarlig overfor dette høje ting for de benådnings, der har fundet sted. Det siger sig selv, at krigsforbrydelser, også set fra dette synspunkt, må være i en klasse for sig selv. Der er her tale om en udnyttelse af krigstidens nødsituation, anslag mod statens sikkerhed eller en modarbejden af de nationale interesser. Derigennem får disse forbrydelser en politisk karakter og vil ikke kunne bedømmes alene ud fra almindelige kriminalistiske synspunkter. Krigsforbrydelser finder nu engang ikke blot sted mod en enkelt borger eller enkelte borgere, men mod selve nationen, og der er på en helt anden måde et politisk ansvar forbundet med en benådning af krigsforbrydere, end tilfældet er med almindelige forbrydere.